

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521203052
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7521203052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, zast. MICHALOVČÍK, advokátska kancelária, s. r. o., Svidník, Makovická 768/20, IČO: 55 943 659, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku 8Csp/29/2021-231 z 11.11.2022, Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok.
- II. Žiadnej zo strán n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu 1500,00 eur (výrok I), v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol (výrok II) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (výrok III).

2.1.Rozhodol tak o 3 žalobách, ktorými sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1 200,00 eur, 1 700,00 eur a 1 700,00 eur (súhrnne 4 600,00 eur) titulom primeraného finančného zadostučinenia (ďalej aj PFZ) v zmysle § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZOS) za porušenie jeho práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa úspešne dovolal v konaní vedenom pred súdom sp. zn. 20Csp/465/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/287/2019 z 10.03.2020. V uvedenom rozhodnutí súdu bolo rozhodnuté o určení neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvách o revolvingovom úvere č. 8500123694, č. 8500111163, č. 8500111164, v dohodách o poskytnutí služieb č. 8500123694, č. 8500111163, č. 8500111164 a tiež o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2962,76 eur. Žalobca úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv a bola tým splnená hypotéza § 3 ods.5 ZOS, požadovanú výšku považuje za primeranú zohľadniac jednak to, že žalovaný v zmluvách používal neprijateľné zmluvné podmienky, obohatil sa súhrnne o sumu 2 962,76 eur a zároveň konal spôsobom, ktorý je možné považovať za v rozpore s dobrými mravmi.

2.2.Súd uznesením z 14.02.2022 č. k. 8Csp/29/2021-214 spojil vyššie uvedené konania vedené pod spisovými značkami 8Csp/29/2021, 8Csp/30/2021, 20Csp/372/2021 na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 8Csp/29/2021.

2.3.Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovaným existoval právny vzťah spotrebiteľského charakteru titulom 3 zmlúv o revolvingovom úvere a troch Dohôd o poskytnutí služieb, pričom v rozsudku súdu sp. zn. 20Csp/465/2018 súd posúdil „Poplatok za poskytnutie úveru: 150,- €“

za neprijateľnú zmluvnú podmienku (opakuje sa vo všetkých troch spotrebiteľských zmluvách), ďalej súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v Dohode o poskytnutí služieb v bode I., ods. 7.1. (opakuje sa vo všetkých troch Dohodách o poskytnutí služieb) a zároveň považoval úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o revolvingovom úvere za bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm. d) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „ZoSÚ“), keďže žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul odplatu z dohôd o poskytnutí služby. Žalovaný poskytol žalobcovi úver spolu za všetky tri spotrebiteľské zmluvy vo výške 4 050,- € a žalobca žalovanému zaplatil sumu 7 012,76 €, súd s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2 962,76 €. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 10.03.2020, sp. zn. 5Co/287/2019 napadnutý vyššie uvedený rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 10.03.2020, sp.zn. 5Co/287/2019 nadobudol právoplatnosť 19.05.2020 čo do výrokov I., III., V., VII., VIII. Proti výrokom II., IV. a VI. nebolo podané odvolanie.

2.4.Po právnom posúdení veci podľa § 53a ods.1 OZ, § 3 ods.3, 5, § 4 ods.2 ZOS, prvoinštančný súd dospel k záveru, že podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi voči žalovanému sú splnené. Dôvodil, že žalobca bol v súdnom konaní sp. zn. 20Csp/465/2018 úspešný, pričom v konaní sp. zn. 20Csp/465/2018 bolo jednoznačne preukázané porušenie povinnosti na strane žalovaného dodávateľa podľa § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z., napr. § 11 ods.1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho boli žalobcovi poskytnuté spotrebiteľské úvery bezúročné a bez poplatkov.

2.5.Vychádzajúc zo skutočnosti, že v dôsledku porušenia práv spotrebiteľa došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane veriteľa (žalovaného), čím bolo zasiahnuté do majetkovej sféry žalobcu, nakoľko istý čas bol žalobca neoprávnene ukrátený o svoj majetok a nemohol s ním disponovať. Dodal, že priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti prípadu a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, vrátane subjektívneho prístupu oboch strán k protiprávnemu konaniu.

2.6.Primerané finančné zadosťučinenie považoval za primerané vo výške 1 500,00 eur, spĺňajúce jednak funkciu satisfakčnú aj sankčnú. Za najvýznamnejšiu skutočnosť považoval skutočnosť, že bezdôvodným obohatením na strane žalovaného vyvolal žalovaný u žalobcu ako spotrebiteľa stav právnej neistoty, ktorý žalobca mohol/musel riešiť žalobou. Akcentoval, že u žalobcu bol preukázaný závažný zásah do jeho majetkovej sféry, keď sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu o sumu 2 962,76 eur. Dodal, že účelom primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv spotrebiteľa nemá byť len odradenie dodávateľa od takých praktík do budúcnosti, ale aj určitá satisfakcia pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším subjektom a svojím úspechom priniesol aj potenciálny benefit ostatným spotrebiteľom, avšak stále so zreteľom na to, že primerané finančné zadosťučinenie nemá byť nástrojom obohatenia sa pre spotrebiteľa.

2.7.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca dosiahol plný úspech v konaní, kde výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto súd odvodzoval tento úspech v základe nároku.

3.1.Proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (výroku II.), a to v časti sumy 3 100,00 eur, podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne tak, aby napadnuté rozhodnutie vo výroku II. zmenil alebo vo veci sám rozhodol.

3.2.Žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, ak súd nijakým spôsobom neodôvodnil zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti. Zdôraznil, že žalobca si uplatňuje predmetný nárok titulom troch samostatných právnych vzťahov so žalovaným. Konštatoval, že výšku PFZ spotrebiteľ nedokazuje, tá je určená voľnou úvahou súdu, ktorá však nemôže byť svojvoľou ani nástrojom paušalizácie. Akcentoval, že jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia sa javí výška škodlivého následku, vyjadrená v peniazoch, ktorú dodávateľ spôsobil, resp. mienil spôsobiť porušením spotrebiteľského práva.

3.3.Odkazujúc na viaceré rozhodnutia súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 23.10.2019, sp. zn. 9Co/274/2019 zdôraznil, že odvolací súd prihliadol na vzniknutú reálnu ujmu vo výške rozdielu medzi výškou sumy, ktorú na úhradu úveru žalovanému zaplatiť a vyčerpanou výškou úveru. S odkazom

na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.1.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017 zdôraznil, že jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia, ktorá je vecou úvahy súdu a pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá sa nedokazuje, poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 30.6.2010 sp. zn. 3Obo/96/2009.

3.4. Zdôrazňujúc výšku súm, o ktoré sa chcel veriteľ obohatiť na úkor spotrebiteľa – výšku hrozacej ujmy a reálne vzniknutého bezdôvodného obohatenia považuje priznanú výšku PFZ za neprimerane nízku. Záverom dodal, že žalovaný ako veriteľ reálne inkasoval plnenia, na ktoré nemal právo (celkovo vo výške 2 962,76 eur), čo konštatuje aj súd prvej inštancie, pričom mal v úmysle inkasovať omnoho vyššiu sumu.

4.1. Proti výroku rozsudku o vyhovení žaloby v časti (výroku I.), a to v časti sumy 1500,00 eur a závislého výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) podal včas odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne tak, aby napadnuté rozhodnutie zmenil a sám vo veci rozhodol o primeranej sume.

4.2. V prvom rade namieta, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplývajú ani skutkové dôvody ani právne posúdenie, ktoré by konkretizovali úvahu súdu o primeranosti priznanej sumy. Uviedol, že podstata uplatňovaného nároku je nemateriálnej povahy. Nepopiera, že výška zadosťučinenia je predmetom úvahy súdu, avšak (s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/25/2019) táto sa nesmie stať nepreskúmateľnou svojvôľou, musí sa opierať o konkrétne a preskúmateľné hľadiská.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné. Opakovane zdôraznil, že čo do existencie základu nároku nemôže byť vo veci žiadna pochybnosť. Ohľadom výšky priznaného nároku odkázal na svoju argumentáciu v žalobcom podanom odvolaní.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu ani žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok je v jeho napadnutých výrokoch vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

8. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu (v jeho zostávajúcej časti) vo vzťahu k žalovanému. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody napadnutého rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods.2 CSP), a len na zdôraznenie správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

9. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie vyplývajúce z § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý si žalobca uplatnil voči žalovanému vo výške 4.500 eur, ktorému súd vyhovel v časti 1 500,00 eur.

10. Podstatou odvolacích námietok vznesených žalobcom aj žalovaným je nepreskúmateľnosť a neprimeranosť výšky priznaného finančného zadosťučinenia, ktoré vyvolávajú nezákonnosť rozsudku z dôvodu jeho nesprávnosti a nezákonnosti súdom prijatých záverov o dôvodoch, ktorými mala byť preukázaná výška primeraného zadosťučinenia 1 500,00 eur, keď žalobca má za to, že súdom priznaná suma má byť vyššia a žalovaný má za to, že priznaná suma je neprimerane vysoká.

11. Podľa § 3 ods.5 poslednej vety ZOS, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12.V danom prípade je základ nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa bezpochyby daný, čo nespochybňuje ani odvolateľ v svojom odvolaní. Žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobcu, keď v rozpore so z. č. 129/2010 Z.z., v troch zmluvných vzťahoch Zmluvy obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň súd považoval úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o revolvingovom úvere za bezúročné a bez poplatkov. Žalovaný poskytol žalobcovi úvery v celkovej výške 4 050,00 eur a v dôsledku úhrad žalobcu (spotrebiteľa) vo výške 7 012,76 eur bol žalovaný (veriteľ) zaviazaný povinnosťou zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.962,76 eur.

13.Odvolací súd preskúmal otázku primeranosti výšky priznaného (resp. nepriznaného) nároku a uzatvára, že súd ju posudzoval s poukazom aj na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach.

14.V súlade s požiadavkou právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí nie je žiaduce, aby všeobecné súdy rozhodovali v obdobných veciach odlišným spôsobom, ba až protichodným spôsobom. Bolo namieste prihliadnuť na rozhodovaciu prax identického odvolacieho súdu v konaniach o finančné zadosťučinenie.

15.Pokiaľ ide o dohľadajú aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach, ide o priznané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur (3CoCsp/16/2022), 450 eur (9CoCsp/28/2022), 500 eur (2CoCsp/70/2022), 300 eur (6CoCsp/49/2022), 365 eur (9CoCsp/50/2021), 500 eur (5CoCsp/54/2021), 300 eur (5CoCsp/59/2022), 300 eur (5CoCsp/6/2023).

16.V predmetnej veci si žalobca nárok na finančné zadosťučinenie uplatnil vo celkovej výške 4 500,00 eur (pozostávajúcej z 3 nárokov spojených do predmetného konania). Súd zohľadniac okolnosti a závažnosť porušení práv spotrebiteľa (nesprávne uvedená výška RPMN v zmluvách, existencia neprijateľných zmluvných podmienok), ako aj výšku vzniknutého bezdôvodného obohatenia (2 962,76 eur), ktorého vydania sa spotrebiteľ musel domáhať v súdnom konaní ustálil výšku priznanej sumy 1 500,00 eur.

17.1.Vzhľadom na povahu a podstatu predmetného nároku, ktorý si oprávnené osoby uplatňujú vždy v dôsledku porušenia ich práv ako spotrebiteľov, kedy v zásade vo vzťahu ku každému takémuto spotrebiteľovi možno hovoriť o zásahu do ich majetkovej sféry v podobe jeho úbytku po dobu protiprávneho stavu zapríčineného dodávateľom, okolnosti prejednávanej veci nenasvedčujú tomu, žeby sa prejednávaná vec vymykala z tohto všeobecného štandardu, preto ani nebol relevantný dôvod na to, aby súd priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie v požadovanej výške.

17.2.Priznaná suma dostatočne reflektuje závažnosť porušení práv spotrebiteľa. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500123694, č. 8500111163, č. 8500111164, a dohody o poskytnutí služieb č. 8500123694, č. 8500111163, č. 8500111164 obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky (výroky I. až VI. rozsudku súdu z 28.02.2019 sp. zn. 20Csp/465/2018). Navyše, v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí v predmetných zmluvách sú predmetné úvery bezúročné a bez poplatkov, v dôsledku čoho sa žalovaný (veriteľ) bezdôvodne obohatil celkovo o 2 962,76 eur, ktorých zaplata sa žalobca (spotrebiteľ) musel domáhať v súdnom konaní.

17.3.Zároveň však s ohľadom na počet porušených práv spotrebiteľa (v troch rôznych zmluvných vzťahoch spojených na spoločné konanie) považuje sumu 1500,00 eur za primeranú aj v kontexte súhrnného bezdôvodného obohatenia dosiahnutého žalovaným a úspešne uplatneného žalobcom, čo je v súlade s rozhodovacou praxou všeobecných súdov v obdobných veciach.

17.4.Výška priznaného finančného zadosťučinenia spĺňa satisfakčnú funkciu pre spotrebiteľa, ktorý sa v súdnych konaniach úspešne domáhal svojich práv, bolo mu v dôsledku porušenia jeho práv výrazne zasiahnuté do jeho majetkovej sféry (žalovaný sa bezdôvodne obohatil na jeho úkor o 2 962,76 eur). Spĺňa tiež sankčnú funkciu pre veriteľa, ktorý ako dodávateľ (nepochybne ekonomicky silnejší a právne zdatnejší) do vopred pripravených typových zmlúv zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky a navyše tieto zmluvy neobsahovali správne uvedenú RPMN.

18.Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd v súlade s § 387 ods.1 CSP potvrdil rozsudok v celom rozsahu vrátane závislého výroku o trovách konania.

19.O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP a § 262 ods.1 CSP. Žalobca ani žalovaný neboli v odvolacom konaní úspešní a tak nemajú nárok na náhradu trov konania.

20.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).